

В Вас стільки сонця золотого

Олександр Олесь

М. Фабіановій

В Вас стільки сонця золотого,
Блакиті чистої, тепла, —
Неначе з краю чарівного
Вас хвиля моря принесла.

І як Ви можете тут жити,
Серед безлюдних цих пустель,
Промінням серця свого гріти
Граніт холодний мертвих скель!!

Чи принесли Вас крила хвилі,
Щоб Ви світили в сизій млі,
Щоб люде вірили, терпіли
І ждали сонця на землі.